

**Preporuka CM/Rec(2008)2
Odbora ministara državama članicama
o učinkovitoj domaćoj sposobnosti za brzo izvršenje presuda**

Europskoga suda za ljudska prava

(koju je donio Odbor ministara 6. veljače 2008. na 1017. sastanku zamjenika ministara)

Odbor ministara, na temelju odredbi članka 15.b Statuta Vijeća Europe,

a. naglašavajući pravnu obvezu Visokih ugovornih strana iz članka 46. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (u daljnjem tekstu "Konvencija") da poštuju sve konačne presude Europskoga suda za ljudska prava (u daljnjem tekstu "Sud") u predmetima u kojima su stranke;

b. ponavljajući da presude u kojima Sud utvrdi povredu nameću visokim ugovornim stranama obvezu:

- isplatiti svaki iznos koji je Sud dosudio kao pravičnu naknadu;
- donijeti, kada je to odgovarajuće, pojedinačne mjere kako bi se okončala povreda koju je utvrdio Sud te kako bi se osigurala zadovoljština, koliko je god to moguće, za učinke te povrede;

- donijeti, kad je to odgovarajuće, opće mjere potrebne kako bi se okončale slične povrede ili kao bi ih se spriječilo.

c. Podsjećajući također da tužena država ostaje slobodna odabrati, pod nadzorom Odbora ministara, sredstva kojima će ispuniti svoju pravnu obvezu iz članka 46. Konvencije da poštuje konačne presude Suda;

d. Uvjerene da brzo i učinkovito izvršenje presuda Suda pridonosi poboljšanju zaštite ljudskih prava u državama članicama i dugoročnoj djelotvornosti europskoga sustava za zaštitu ljudskih prava;

e. Bilježeći da je, *inter alia*, svrha cjelovite provedbe sveobuhvatnoga paketa koherentnih mjera o kojima se govori u Deklaraciji "Osiguranje djelotvornosti provedbe Europske konvencije o ljudskim pravima na nacionalnoj i europskoj razini" koju je donio Odbor ministara na svojoj 114. sjednici (12. svibnja 2004.), olakšati ispunjenje pravne obveze da se presude Suda izvrše;

f. Podsjećajući također da su šefovi država i vlada država članica Vijeća Europe u svibnju 2005. godine u Varšavi naglasili potrebu za ubrzanim i cjelovitim izvršenjem presuda Suda;

g. Bilježeći stoga kako postoji potreba osnažiti domaću sposobnost za izvršenje presuda Suda;

h. Podcrtavajući važnosti ranog informiranja i djelotvorne koordinacije svih državnih činitelja koji sudjeluju u procesu izvršenja, te također bilježeći važnost osiguranja,

unutar nacionalnih sustava, kad je to potrebno na visokoj razini, djelotvornosti domaćega procesa izvršenja;

i. Bilježeći kako je Parlamentarna skupština preporučila da Odbor ministara potakne države članice da poboljšaju ili, kad je to potrebno, uspostave domaće mehanizme i postupke – i na razini vlada i na razini parlamenata – za osiguranje pravovremene i djelotvorne provedbe presuda Suda, kroz koordinirano djelovanje svih nacionalnih činitelja kojih se to tiče, i uz potrebnu potporu na najvišoj političkoj razini;¹

j. Bilježeći da su odredbe ove preporuke primjenjive, *mutatis mutandis*, na izvršenje svih odluka ² ili presuda Suda u kojima su zabilježeni uglavci bilo kojeg prijateljskog rješenja ili okončanja predmeta na temelju jednostrane izjave države;

PREPORUČA da države članice:

1. odrede koordinatora – pojedinca ili tijelo – za izvršenje presuda na nacionalnoj razini, s referentnim kontaktima u mjerodavnim nacionalnim tijelima koja sudjeluju u postupku izvršenja. Taj koordinator treba imati potrebne ovlaštenja i ovlast:

- pribaviti mjerodavne informacije;
- povezati se s osobama ili tijelima nadležnima na nacionalnoj razini za odlučivanje o mjerama potrebnima za ovrhu presude; i

- ako bude potrebno, poduzeti ili pokrenuti odgovarajuće mjere za ubrzanje procesa ovrhe.

2. osiguraju, bilo putem svojega stalnoga predstavništva ili na drugi način, postojanje odgovarajućih mehanizama za djelotvoran dijalog i prenošenje mjerodavnih informacija između koordinatora i Odbora ministara;

3. poduzmu potrebne korake kako bi osigurale da sve presude koje treba izvršiti, kao i sve mjerodavne odluke i rezolucije Odbora ministara koje se odnose na te presude budu dužno i brzo obznanjenje, kad je potrebno i prevedene mjerodavnim činiteljima u postupku izvršenja:

4. što je ranije moguće odrede koje bi mjere mogle biti potrebne kako bi se osiguralo brzo izvršenje;

5. olakšaju donošenje svih korisnih mjera kako bi se razvila djelotvorna sinergija između mjerodavnih činitelja u procesu izvršenja na nacionalnoj razini, bilo općenito ili kao odgovor na konkretnu presudu, te da odrede koje su njihove dotične nadležnosti;

6. brzo pripreme, kada je to odgovarajuće, planove djelovanja za mjere predviđene za izvršenje presuda, ako je moguće uključujući i indikativni vremenski raspored;

7. poduzmu potrebne korake kako bi osigurale da mjerodavni činitelji u postupku izvršenja budu dovoljno upoznati sa sudskom praksom Suda, kao i sa mjerodavnim preporukama i praksom Odbora ministara;

8. obznane mjerodavnim činiteljima *vademecum* koji je pripremila Vijeće Europe o postupku izvršenja, te ih ohrabre na njegovu upotrebu, kao i onaj Vijeća Europe, s informacijom o stanju ovrhe u svim predmetima koji su u tijeku pred Odborom ministara;

9. da se kad je to odgovarajuće, brinu da njihovi parlamenti budu informirani o situaciji koja se tiče izvršenja presuda i mjera koje se poduzimaju u tom pogledu;

10. kada je to nužno zbog nekog značajnog trajno prisutnog problema u postupku izvršenja, osiguraju poduzimanje svih potrebnih popravnih radnji na visokoj razini, ako je potrebno i političkoj.

Note ¹ **Preporuka Parlamentarne skupštine 1764 (2006) – “Provedba presuda Europskoga suda za ljudska prava”.**

Note ² **Kada je stupio na snagu Protokol No. 14 uz Europsku konvenciju o ljudskim pravima**